

Tefillin Or Not Tefillin: That Is The Question on Chol HaMoed

Ohr Chadash Adults
Rabbi Jonathan Bienenfeld

דברים פרק יז (פרשת ראה)

(א) בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה לִיקְנוֹק אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא תִשְׁיִמוּ קֶרֶחַ בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֵת:

Deuteronomy Chapter 14 (Parshat Re'eh)

1) You are children to Hashem, your G-d—you shall not cut yourselves and you shall not make a bald spot between your eyes for a dead person.

גמ' יבמות יג:

לא תתגודדו, לא תעשו אגודות אגודות! אמר אביי: כי אמרינן לא תתגודדו - כגון שתי בתי דינים בעיר אחת, הללו מורים כדברי ב"ש והללו מורים כדברי ב"ה, אבל שתי בתי דינים בשתי עיירות - לית לן בה. אמר ליה רבא: והא ב"ש וב"ה כשתי בתי דינים בעיר אחת דמי! אלא אמר רבא: כי אמרינן לא תתגודדו - כגון ב"ד בעיר אחת, פלג מורין כדברי ב"ש ופלג מורין כדברי ב"ה, אבל שתי בתי דינים בעיר אחת - לית לן בה.

Babylonian Talmud, Yevamot 13b

“You shall not 'cut' yourselves”--You shall not divide yourselves into factions. Abaye said, “When do we apply 'You shall not divide yourselves'? For instance, when there are two rabbinical courts in one city; these instruct in accordance with Beit Shamai, and these instruct in accordance with Beit Hillel. But when it comes to two courts in two different cities, there is no concern.” Rava said to him, “But Beit Shamai and Beit Hillel themselves were like two rabbinical courts in one city!” Rather, Rava said, “When do we apply 'You shall not divide yourselves'? For instance, when there is one rabbinical court in the city, some of its members instruct according to Beit Shamai, and some instruct according to Beit Hillel. But two rabbinical courts in one city poses no concern.”

רש"י שם

לא תעשו אגודות אגודות - דנראה כנוהגין ב' תורות.

Rashi, ibid.

You shall not divide yourselves into factions—because it would then appear as though we live by two Torahs.

שולחן ערוך או"ח סי' לא

סעיף א

בשבת וי"ט אסור להניח תפילין, מפני שהם עצמם אות ואם מניחים בהם אות אחר היה זלזול לאות שלהם.

Shulchan Aruch, Orach Chaim 31

Article 1

On the Sabbath and Holidays it is prohibited to wear tefillin, for those days are themselves a "sign" and if we were to don another "sign," their own "sign" would be degraded.

סעיף ב

בחזה"מ גם כן אסור להניח תפילין מהטעם הזה בעצמו, שימי חול המועד גם הם אות. **הגה:** וי"א שח"ה חייב בתפילין (ב"י בשם הרא"ש). וכן נוהגין בכל גלילות אלו להניחם במועד ולברך עליהם, אלא שאין מברכים עליהם בקול רם בבהכנ"ס כמו שאר ימות השנה.

Article 2

On Chol HaMoed it is likewise prohibited to wear tefillin for the same reason, for the days of Chol HaMoed are also a "sign." **Rema:** Others say that on Chol HaMoed one is obligated to wear tefillin. And such is the practice in all these regions, to wear them on the holiday and to recite the blessing upon them. But we do not recite the blessing aloud in the synagogue as we do during the other days of the year.

משנה ברורה סימן לא

עוד כתבו האחרונים [והובאו בארה"ח ע"ש] דאין נכון שבהכ"נ אחת קצתם יניחו תפילין וקצתם לא יניחו משום לא תתגודדו. ומי שאין מניח תפילין בחזה"מ שמתפלל בבה"מ שמניחין תפילין יש לו ג"כ להניחן ובלי ברכה וצבור שנהגו להניח תפילין אין להם לשנות מנהגם:

Mishnah Berurah 31:8

The later authorities wrote further that it is not appropriate within one synagogue for some to wear tefillin and for some to not wear tefillin because of "You shall not divide yourselves." And one who does not wear tefillin on Chol HaMoed who is praying in a synagogue in which they wear tefillin should also wear them without reciting a blessing. And a congregation that has the practice of wearing tefillin should not change their custom.

שו"ת מהרש"ג או"ח חלק ב' סי' יב

אשיבהו דנ"ל דאיסור זה של לא תתגודדו לא נאמר אלא על
מי שמורה לאחרים לנהוג כן דכיון דאם יש צעיר
ב"ד אחר ודיין אי מלכותו ב"ד יורה לכל שיתחיל תפילין בחור"מ,
ודיין השני מלכותו ב"ד יורה לכל שאין להגיד תפילין בחור"מ,
זכ"ג איכא איסור של לא תתגודדו הנאמר בגמרא יבמות י"ג
וכי משמע לישנא דכגמ' שם במסקנא דאיתא שם בלשון זה אלא
אמר רבא כי אמרי ליה כגון ב"ד צעיר אחת פלג מורין כדברי
ב"ש ופלג מורין כדברי ב"ה, אבל שתי ב"ד צעיר אחת לית לן בה
עכ"ל. ולמה לא אמר כגון שני אנשים צעיר אחת זה נובג כב"ש
זה נובג כב"ה אלא וודאי משמע לי מחז דעל אנשים דפלגא
שפושין רק לעלמן ואין מורין לאחרים כלל לא נאמר איסור זה כלל
כי כל אחד יוכל לעשות כפי חוות דעתו דדרכי התורה ודרכי
עבודת השי"ת וכדי אמרי בש"ס מנחות צפרק בקומץ ומפני מה
י"א דאמר רחוק מפני מעשיהם של לדיקים שאינם דומים זה לזה.

Responsa of Maharshag, Orach Chaim, Vol. 2, Article 12

In response, it would seem to me that this prohibition of "You shall not divide yourselves" was only stated in regards to one who instructs others to act in a particular way. That is, if there were to be one rabbinical court in the city and one judge from that court were to instruct the public to wear tefillin on Chol HaMoed, and a second judge from that same court would instruct the public to not wear tefillin on Chol HaMoed, in such instances the prohibition of "You shall not divide yourselves," stated in the Talmud in Yevamot page 13, would be relevant.

And so is it evident from the language the Talmud uses in its conclusion, for it is stated there in these terms: "Rather, Rava said, 'We say that the prohibition of not dividing yourselves applies in an instance in which there is one rabbinical court in the city, some of whose members instruct according to Beit Shamai, and some of whose members instruct according to Beit Hillel. But two courts in one city pose no concern.'"

Why does the Talmud not give as an example two men in one city, one practicing according to Beit Shamai and one practicing according to Beit Hillel? Rather it is certainly evident to me from this that for laymen to practice for themselves without instructing others, this prohibition was never stated whatsoever. For each one is entitled to act according to the clarity of his understanding in the ways of the Torah and the ways of serving Hashem.

תשובות פרשת מרדכי או"ח סי' ד'

והנה בענין הנחת תפילין כבר נהגו במקומות רבים דיש בעיר א' ב' בהכ"נ של ספרדים ואשכנזים כמו בק"ק אמשטורדאם וכי"ב אלו נוהגים מנהגם ואלו נוהגים מנהגם ולהפוסקים כאביי יהי' בזה לת"ת ואפילו לרבא קשה לפמ"ש מהר"ם אלשיך סי' כ"ט דבה"כ חלוקים י"ל דין עיר להרבה עניינים שכי' שם יע"ש אי"כ גם לענין לא תתגודדו ליהוי כעיר א' אלא ע"כ לתירוץ דרבא האיסור הוא רק בתחילה המחלוקת בב"ד א' שיש להם

להשוות יחד אבל בדבר שכבר נחלקו בו מימים קדמונים ולכל כת יש איסור במנהג הכת שכנגדו וא"א להשוות יחד צריך כ"א לקיים מנהגו גם כשהוא בעיר א' וא"כ גם כשהן בבהכ"נ אחד כיון דהשינוי מכח שכ"א נוהג כמקומו והי' מוכרח לעשות כן לנהוג עד"ז א"כ מה אפשר לעשות ולא מצינו שיאסור לבן עיר הנוהג בשינוי מבן עיר אחרת להיות יחד בעיר אחד לאביי או להיות בבהכ"נ לרבא כנלענ"ד.

Responsa Parshat Mordechai, Orach Chaim, Article 4

In regards to the wearing of tefillin, it has already developed as the custom in many places that within one city there are two synagogues—for Sefaradim and Ashkenazim—such as in the holy community of Amsterdam, and other such places. These follow their customs and these follow their customs...

One is forced to answer that according to Rava, the prohibition only exists at the onset of the dispute in one rabbinical court—for the judges must come to a consensus. But regarding something that has already been debated from days of old and according to each school of thought the opposing school of thought acts in violation of the law, so that it becomes impossible to come to a consensus, each group must act according to its accepted practice, even when both groups exist in one city.

And if so, even when they are in one synagogue, since the deviation in practice stems from each group acting according to the accepted practice of its place—and it must do so, to act according to that school of thought—if so, what else can be done? For we never find that it is prohibited for the resident of one city whose practices are different from the resident of another city to be in the same city as one another, according to Abaye, or the same synagogue as one another, according to Rava.

פסחים פרק ד' משנה א'

מקום שנהגו לעשות מלאכה בערבי פסחים עד חצות עושין מקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ההולך ממקום שעושין למקום שאין עושין או ממקום שאין עושין למקום שעושין נותנין עליו חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם ואל ישנה אדם מפני המחלוקת.

Tractate Pesachim, Chapter 4, Mishnah 1

In a place in which they are accustomed to do work on the eve of Passover until midday, so shall they do. In a place in which they are accustomed to refrain from work, so shall they do. One who goes from a place in which they do work to a place in which they do not do work, or from a place in which they do not do work to a place in which they do work, we place upon him the stringencies of the place from which he came and the stringencies of the place which he went to. And one should not deviate, because of discord.